

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 30 August st. v.

Principele Alexandru a părăsit Bulgaria, el de buna lui voie, nesilit de nimeni, numai pentru-ca să ferească pe poporul bulgar de pericolele, cu care îl amenința atotputernicul protector al popoarelor creștine din Orient.

Toată lumea se întreabă acum: ce va urma mai departe?

Un lucru ne pare de tot sigur: că Rusia, după-ce Țarul a declarat, că nu va interveni câtă vreme Principele Alexandru se află în Bulgaria, nu va interveni așa numai ea de ea nici după-ce Principele Alexandru a abdicat și a părăsit țeara. Sînt puterile signatare, e așa numita Europă, care va face noul arangiamment în Bulgaria.

Cum? — aceasta nu se scie, și desigur că nu sînt în Europa decât foarte puțini oameni, care ar pute să ne spună, de ce anume trebuia să abdice Principele Alexandru.

Deocamdată se reivesce în țările din Orient o idee, care în mai multe rînduri a agitat cercurile politice din acele țări. E idea unei confederațiuni a popoarelor din Orient.

Aceia dintre cetitorii nostri, care nu sînt prea tineri, își vor fi aducînd aminte, că în tinerețele lor idea aceasta era străbătută în cercuri foarte largi. Și cei mai zeloși propagatori ai ei erau Maghiarii, — așa numita emigrațiune maghiară, cu Kosuth, Klapka și Türr în frunte.

Atît ni-e destul, pentru-ca să ease la iveală caracterul anti-austriac al unei asemenea confederațiuni.

Vorba era, ca țările coroanei ungare să se desfacă cu ajutorul dușmanilor Austriei de Austria, și statul ungar de sine stătător să se unească prin legături confederative cu popoarele din Orient pentru conservarea sa.

Trăiesc încă atît în Ungaria, cît și în România și în alte țări din Orient mulți dintre oamenii politici, care au luptat cu tot zelul tinerețelor pentru realizarea acestui vast plan de organizare socială; desigur însă numai foarte puțini

dintre dinșii se vor mai fi încălînd pentru ideile lor de odinioară. Timpul le-a dat multe învățături și le-a luat foarte multe din iluziunile, pe care le aveau atunci.

Încetul cu încetul popoarele din Orient s'au convins, că nu era întemeiată nici dușmănia lor față cu Austria, nici încrederea, pe care o aveau în Maghiari.

Este dar' învederat, că astăzi confederațiunea popoarelor din Orient nu mai poate să aibă caracterul, pe care-l avuse odinioară. De aceea ni se impune întrebarea: pe cine s'ar răzîma confederațiunea?

Vorba e de a se organiza o putere, care garantează independența popoarelor din Orient față cu ori-și-cine.

Ele prin ele popoarele din Orient, ori-cît de strîns unite între ele, nu pot să alcătuiască o asemenea putere. Confederațiunea ar face din ele un factor important în viața europeană, un dușman primejdios, ori un aliat prețios, n'ar pute însă să le dea garanție destulă, că nu vor fi „sacrificate“, cînd interesele celor mai mari ar cere sacrificarea lor.

Garanția aceasta n'ar pute-o găsi decât în legăturile lor cu vre-una dintre marile puteri, care este destul de interesată de independența lor și poate să formeze dimpreună cu ele o putere covârșitoare, care impune respectarea intereselor ei și a independenței lor.

Găsec popoarele din Orient puterea aceasta, atunci idea confederațiunii se poate realiza: altfel tot „Europa“ va dispune de soarta lor.

Atît deocamdată.

Atitudinea d-lui Tisza.

După „dușul“ dela Ischl i-a cădut bine d-lui ministru-president înca baia de mare dela Ostende. Recreat, încă înainte cu vre-o patru, cinci zile, dl ministru-president s'a întors dela Ostende pe la Viena la Budapesta.

Deschiderea sesiunii ultime din ultimul period de trei ani al dietei Ungariei este înaintea ușilor. De altă parte desbaterele asupra propunerilor ce sînt a se

pune pe masa dietei, mai ales cele privitoare la pactul dualistic, reclamă negreșit prezența capului cabinetului unguresc în Budapesta.

Românii, mai ales decînd cu pasivitatea generală, nu au ținut în riguroasă evidență materia, din care se făuresc propunerile privitoare la dualism. N'avem de gînd nici acum a ne ocupa dinadins cu ele. Constatăm simplu, că în împregiurările actuale sînt indispensabile. Propunerile cabinetului, privitoare la pactul dualistic, trebuie să se prezenteze dietei, căci aci e și timpul, cînd deceniul al doilea expiră cu dînsul și pactul de mai nainte, ear' monarhia, în firea ei dualistică de astăzi, fără pact, nu poate să existe.

Dar' bine să distingem.

Nu pentru Români sînt indispensabile propunerile, ci pentru acei ce au interes, ca dualismul, în forma lui de pînă acum, să fie susținut.

Și acum cînd capul cabinetului s'a pus earăși la răsboiu să țese pînza „fericirii“ patriei, sîntem curioși să vedem, fost-a Ostende în stare să șteargă efectul dușului dela Ischl cu deservire?

În timpul minunilor de astăzi n'ar mai pute surprinde, dacă Ostende ar fi rămas învingătoare față cu dușul dela Ischl.

Dacă s'a putut, ca în Bulgaria în timp de vre-o cîteva zile să se detronizeze un principe, să fie dat preste frontieră și apoi îndată primit înapoi cu alaiuri ne mai pomenite și dus în triumf pe tronul de unde a fost dat jos, pentru-ca îndată după toate acestea să abdice, ce mirare ar mai pute să cuprindă pe cineva, dacă în dl ministru-president Tisza impresiunile dela Ischl s'ar fi șters la Ostende cu totul și ar fi rămas ear' cum a mai fost?

Umbrele din „Pester Lloyd“, acele cu care sînt întimpinate pretensiunile cehice, în ceea-ce atinge banca națională ne îndeamnă cu deadinsul la credința aceasta. Oficisul budapestan nu vrea să iee în considerațiune dorințele naționalităților în privința băncii naționale. Le numese visuri și proclamă, că Ungaria le respinge.

Proclamarea aceasta, repetită mereu la ori-ce ocasiune de presa maghiară preste tot, poate ea fi trecută cu vederea, fără de a dice baremi un cuvînt la dînsa?

S'ar pute, ca visuri să fie pretensiunile Cehilor, cînd pentru Boemia pretind un institut principal de banca națională, cum este cel din Budapesta. Vorba noastră

însă este, că oare Ungaria respinge, Ungaria declară de visuri pretensiunile Cehilor?

Prea mult abus se face de un timp încoace cu expresiunea „Ungaria“.

Românii nu scim să fie încantați de organizațiunea dualistică a băncii naționale din monarhia austro-ungară. Nu credem nici despre Slovaci, nici despre Ruteni nici despre Germani, nici despre Sîrbi. Rămîne dar', ca cei încantați să fie numai Maghiarii, care fără de a ave plenipotență în regulă se cred pe sine singuri în stare a reprezenta Ungaria.

DL ministru-president Tisza însă nu se poate să apere alte idei decît cele din oficisul seu din „Pester Lloyd“. Cînd ar urma altfel, n'ar fi în consonanță cu sine însuși și ar risca popularitatea înaintea șovinismului maghiar, nu numai în sesiunea actuală, ci și la alegerile viitoare pentru periodul cel lung, care 'și-l-a creat ca să poată odihni, mai cu tîgna într'însul, încungiurat de cetele mame-lucilor sei.

Activitatea lui dar' se vede de pe acum în ce direcțiune are să se mișce. Se vede, că dorințele juste ale popoarelor Ungariei n'au să fie considerate.

Sînt împregiurări, în care oamenii uită bucurios, pentru-că le vine bine să uite. Deci ne-am mira foarte, cînd am vedea pe dl ministru-president reflectînd la popoarele din Ungaria chiar și în casul, cînd aceste nu sînt maghiare.

Are însă cineva dreptul de a-i imputa ministrului-president atitudinea, de care nu-l va pute desbăiera suflet de om din lumea aceasta?

Judecînd lucrul conștient, după pozițiunea sa ca ministru, în fruntea unui regat cum este al Ungariei, ar trebui să i-se facă imputare, fiindcă dînsul în calitate aceasta în Ungaria, nu este nici al unei partide, nici al unei rase, ci al tuturor locuitorilor, căți își împlinesc datorințele față cu patria.

Aceasta însă este un lucru, care nici unul din ministri unguresci nu vor să-l înțeleagă. Domniile lor se țin de aceea: că Ungaria este numai a Maghiarilor.

Românii, Sașii, Sîrbi, Slovaci și Rutenii fac trei părți din populațiune. Ar pute copeli cu deservire minoritatea maghiară. N'am cetit însă nicăiri, că toate naționalitățile aceste s'ar fi înțeles ca să combată pe cei-ce țin, că Ungaria este numai a Maghiarilor.

Foița „Tribunei“.

Vecinii.

— Din fantasiile lui Nicolae Gogol. —
 (Urmare.)

Tarasie Tihonovici luă petițiunea, se șterse la nas (se înțelege, ca toți secretarii dela judecătorile de ocol, cu ajutorul celor două degete), apoi cetî precum urmează:

„Petițiune dată de nobilul din cercul Mirgorodului și proprietarul de pămînt Ivan, fiul lui Ivan Pererepenco, precum se vede din următoarele puncte:

1. „Nobilul Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin, cunoscut tuturor pentru faptele sale necreștinesci, uricioase și mai presus de toate nelegiuite, m'a atins în ziua de 7 Iulie anul curgător cu cele mai grave insulte, care nu numai privesc persoana mea, ci contribuie totodată în același grad și la nimicirea și confundarea rangului meu și a familiei mele. Acest nobil, chiar prin el însuși atît de scîrbos în toată înfățișarea lui, mai are și un caracter certăreț și este plin pînă la safiu de tot felul de expresiuni injurioase și nesuferite lui Dumneșeu...“

Aici cetitorul se oprî puțin, ca să se șteargă după metoda de mai nainte la nas, în vreme-ce

judecătorul își puse brațele cuvios în cruce și grăi așa în el: „Ce peană măiastră! — Sînte Doamne, ce stîl!“

Ivan Ivanovici ceru să se cetească înainte, și Tarasie Tihonovici urmă mai departe:

„Acest nobil deci, — Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin, m'a atins, cînd am fost la el, ca să-i fac cele mai prietenesce oferte, cu nise numiri, care mă insultă și jignesc onoarea mea, adevă m'a ocărit dicîndu-mi că sînt un gînsac, deși în tot cercul Mirgorodului se scie, că eu nici odată n'am purtat și nici nu am de gînd să port vre-odată această poreclă scărboasă. Dovadă despre nascerea mea din părinți nobili, este, că în cartea botezaților dela biserica sfinților Trei-ierarchi e însemnată atît ziua nasterii mele, cît și ziua, în care am primit sfîntul botez. Toți aceia însă, care sînt cătuși de puțin vîrsați în științe, sciu prea bine, că un gînsac nu poate să fie notat în cărțile botezaților, căci gînsacul nu este un om, ci o pasere, ceea-ce trebuie să le fie pe din destul știut tuturor, chiar și dacă n'au umblat în vre-un seminar. Acest nobil depravat însă, deși le scia prea bine toate acestea, m'a atins cu această scărboasă numire numai pentru-ca să dea numelui și reputațiunii mele o lovitură de moarte.

2. „Acest nobil necuviincios și degenerat a mai încălcat afară de aceasta și averea, pe care am moștenit-o dela întru fericire pomenitul

meu părinte, dela Ivan fiul lui Onisie Pererepenco, care făcea parte din cinul duhovnicesc, și anume astfel, că în ciuda tuturor dispozițiunilor legale existente a clădit tocmai în fața casei mele un coteț de gîsce, ceea-ce nu putea să facă decît cu intențiunea de a îndoi insulta ce 'mi-o făcuse, căci menționatul coteț se aflase mai nainte la un loc mai potrivit și nu era încă în stare proastă. Nu era la mijloc, decît urficioasa intențiune a nobilului amintit mai sus de a mă face pe mine martor al unor situațiuni indecente: căci e scit, că nici un om nu merge într'un coteț și mai ales într'un coteț de gîsce, ca să facă vre-o treabă decentă. Afară de această procedere nelegiuită mai e de observat, că parii din fața ai cotețului sînt bătuți în pămîntul, pe care l'am moștenit în mod legiuit dela întru fericire pomenitul meu părinte. Această încălcare a moșiei mele se întinde în linie dreaptă dela camera de provisiuni pînă la locul, unde muierile spală vasele.

3. „Nobilul mai sus descris, care chiar și numai prin numele și pronumele lui te umple de scîrbă, nutrește în fundul inimii lui criminală intențiune de a-mi da foc, ca să mă fac scrum în propria mea casă. Dovețile neîndoioase rezultă din următoarele: Ântăiu: Acest nobil rău reputat ese acum mai adese-ori din casă, ceea-ce mai nainte lenevia și urficioasa lui grăsimă nu-l lăsa să facă. A doua: În casa slugilor lui, care

se mărginesc cu moșia, pe care am moștenit-o dela întru fericire pomenitul meu părinte, lumina arde în toate zilele și neobișnuit de mult, ceea-ce este o dovadă clară despre intențiunile lui criminale, fiindcă mai nainte, din cauza sgărâceniei lui murdare, nu numai luminarea de se, ci chiar și opaietul din hîrb trebuia să se stingă fără de întârziere.

„Mă rog deci, ca nobilul Ivan, fiul lui Nichifor Dovgoșșin să fie declarat vinovat de a fi pus foc, de a fi insultat rangul meu, numele meu și familia mea și de a-mi fi însușit hoțesce avere străină, și vinovat mai presus de toate de a fi lungit numele meu familial adăugînd la el în mod mișelesc și rușinos porecla de gînsac, și să fie osăndit la o amendă potrivită, la plata cheltuielilor de proces și a pagubelor, pe care 'mi-le-a făcut, eară el însuși să fie pus ca un călcător de lege în lanțuri și închis în temnița orășenească, avînd să se îplinească această cerere a mea numai decît și fără de nici o întârziere.

„Scrisă și concepută de nobilul și proprietarul din Mirgorod Ivan, fiul lui Ivan Pererepenco.“

După-ce cetirea petițiunii se termină, judecătorul se apropiă de Ivan Ivanovici, îl apucă de un bumb al becheșului și îi dîse:

„Ce-ți trece prin minte, Ivan Ivanovici? aibi frică de Dumneșeu! aruncă petițiunea, s'o

Când naționalitățile nemaghiare s'ar adopera, fie și afară de parlament, a dice și ele un cuvânt cum se cade în afacerile țerii, s'ar scutura sarea de mare de pe creerii capului ministrului și dușul dela Ischl ar intra în valoarea lui deplină.

Naționalitățile nu se adoperează, pe Maghiari nu-i lasă egoismul să facă ceea-ce e priincios țerii și așa se perenează contradicțiunea, care desigur nu va înlătura-o nici consiliile de ministri, cari vor desbata asupra propunerilor dualistice și după-cum este astăzi compus, nici parlamentul.

Qui vivra verba.

„Intoleranța română.”

Nu de mult diarele din Cluj ne-au adus, drept dovadă despre intoleranța română, scirea că reuniunea maghiară din București a fost silită să plătească 100 l. n. drept amendă, pentru-că a pus o inscripțiune maghiară la localul ei. Luând și noi notiță despre scirea aceasta, am arătat, că nu putea să fie amendă, ci numai o taxă ceea-ce a plătit reuniunea maghiară. Vine acum dl Ioan Bartalus, pastorul maghiar din București și arată, că nimeni nu îi supără pe Maghiarii din București exprimându-și părerea de rău pentru scrierile inexacte răspândite de diarele maghiare.

N'o fi având poate dreptate dl Bartalus. Se poate, că Românii cu toate aceste sînt un popor foarte intolerant. Drept dovadă în materia aceasta punem dar' sub ochii cetitorilor noștri următoarea scrisoare a unui ilustru patriot bulgar:

„Cătră poporul român.”)

„Nu există un singur Bulgar mai mult sau mai puțin inteligent și patriot, care n'ar fi călcat pământul liber al României și nu s'ar fi folosit de ospitalitatea frățescă a Românilor. Într-o epocă de o jumătate secol, într-o epocă groaznică și neagră pentru noi, privirea poporului bulgar a fost pururea ținută asupra malului stâng al Dunării. Tot ce e onest și nobil, tot ce avea vre-o inițiativă și fu cuprins de idea de a salva patria sa nenorocită, tot ce n'a putut trăi și respira în Bulgaria robită, lucra și trăia în sfânta Românie. Îmi aduc aminte precum își aduc aminte toți amicii mei, că cuvintele: România, București, Giurgiu, Ploiesci, Brăila, Galați și așa mai departe, au fost pentru noi cuvinte sfinte și egale cu cuvintele din sfânta scriptură. Când vre-unul din patrioții noștri, prigonit crud de guvernul otoman, scăpa, în fine, din ghiarele străinului neîndurător, el găsea refugiu într-un oraș al României.

„Da, fraților Români, pământul Vostru a fost pentru noi pământul făgăduit.

„La începutul renascerii noastre naționale, cele dintâiu voci, cari ne treziră din somnul robiei, s'au auzit din România.

„Țeara Voastră a fost pentru noi focarul luminat al libertății, speranța în viață nouă, în progres. Deși vasalii puternicilor Sultani, Ro-

*) Reproducem această scrisoare din ultimul număr al organului oficios „Telegraphul” din București.

Red.

iee dracul! Vă întindeți mai bine mâinile și vă îmbrățișați; apoi cumpărați vin de Santurin ori de Nicopolse, ori pregătiți simplu un pancier și mă invitați și pe mine! Bem în sănătatea d-tale și în a lui Ivan Nichiforovici, — și toate sînt bine.”

„Nu, Damian Damianovici!” — răspunse Ivan Ivanovici cu o gravitate, care-i ședea foarte bine, — „asta nu e un lucru, care se poate hotărî prietinesc printr-un colegiu de arbitri! — Rămâneți cu bine! Mă recomand, Domnilor mei!” — urmă el cu aceeași gravitate, întorcându-se spre toți cei-ce erau de față. — „Sper, că petițiunea mea va avea rezultatul cuvenit”, — încheiă el și se depărta, lăsând pe toți cei prezenți în uimire.

Judecătorul stetea așa, — fără-ca să mai poată grăi vre-un cuvânt; secretarul luă o prisă; cancelistii împinseră hârbul de sticlă ce le servia drept călmar; chiar judecătorul însuși, dus în gânduri, precum era, trăgea cu degetul mari figuri de cerneală pe masă.

„Ei, ce ăci d-ta, Doroteiu Trofinovici?” — întrebă el, adresându-se după o pauză la subjele.

„Eu nu mai ăci nimic”, — răspunse subjelele.

(Va urma.)

mâinii au îndurat, ba chiar au patronat organizarea comitetelor revoluționare, au permis lui Rakovsky să pronunțe discursurile sale infocate, au permis lui Liuben Caraveloff tipărirea diarelor „Svoboda” și „Nezavisimosti.” Voi ați permis neastîmpăratului Botiev să ne trimită cuvântul refugiatului Bulgar, și apoi a edita „Snamea” (stindardul), organele de publicitate, cari dacă ar fi apărut acum în Bulgaria, ar fi indignat desigur elementele, din care se compune tagma trădătorilor patriei noastre mult încercate.

„Pământul Vostru a hrănit pe apostolii libertății bulgare, pe luptătorii uriași ai independenței noastre, pe Levsky, Bencovsky, Hadji-Dumitru, Caragea, Voloff, adică întregul șir al martirilor noștri, căduți apoi pe câmpul sfinte lupte, morți în ștreang și prin temnițele turcesci.

„Dar' cu aceasta nu se isprăvesce marinimia poporului român. Din România eșiau înarmați iunacii noștri, acești eroi ai libertății: Toșiu și Panaiot la 1866, Hadji-Dumitru la 1868; Botiev la 1876 și alții. Satul Petrușani, Oltenița, Bechet și Giurgiu au vădut fălăind drapelul poporului bulgar, când îl duceam pe câmpul de bătaie. Ați vădut aceasta, ați știut tot și nici odată nu ne-ați oprit, nu ne-ați persecutat, ci din contră ne-ați binecuvântat în sfânta luptă încinsă pentru desrobirea raialei.

„Nu există un singur exemplu, ca Românii să respingă pe vre-unul din martirii noștri, deși de nenumărate ori ați fost îndemnați și chiar forțați a face aceasta.

„Salutare dar' pământului sfânt al României, să fie binecuvântat.

„România a fost a doua patrie pentru mii de martiri ai noștri.

„După liberarea Bulgariei, simpatia poporului român a rămas nemărginită pentru noi. La 1885, când dușmanii năvăliră sub zidurile Slivnicei și ale Vidinului, când am fost părăsiți de Europa întreagă, atunci numai în pieptul român s'a găsit o inimă plină de compătimire pentru noi, numai în parlamentul român, s'a ridicat vocea pentru cauza dreaptă a poporului bulgar.

„Am fost atunci în capitala României și am vădut cu ochii mei, că nenorocirile noastre au fost ca și ale Voastre, și că triumful victoriilor noastre Vă bucura, precum ar fi fost triumful Vostru.

„În ziua nefastă dela 9 (21) August, când dela Nord se grămădiau nori negri asupra patriei noastre, când libertatea bulgară era gata să se ascundă prin stâncile și strimtoriile sălbatice ale Balcanilor, am fost în România. Și inima mea de patriot bulgar, sângerândă nu va uita ceea-ce am vădut, nu va uita spectacolul frumos, ce înfățișase capitala României în ziua de 17 (29) August, când în persoana Principelui Alexandru poporul român întimpină Bulgaria liberă și independentă.

„Destinul României este frumos! Din România ne vin rațele bine făcătoare ale libertății, rațele redeșteptării noastre morale. Usurpătorii și trădătorii dela 9 (21) August sciau bine simțimintele cavaleresci ale poporului român, tocmai pentru aceasta ei se țineau departe de malurile Dunării române și-și căutau spriginul în puterea geandarmului dela Reni.

„Cu întristare și amărăciune ne gândim, că până acum n'am respălit cu nimic poporului român pentru toate acestea. În temelia libertății noastre zac osemintele fiilor României, ear' noi nici două cuvinte de mulțumire n'am pronunțat până acum.

„Sciți oare pentru-ce?

„Nu ne acușați. Poporul bulgar și clasa noastră inteligentă cu evlavie pronunță cuvântul sfânt de Români, dar' vai! nu sîntem încă pe picioarele noastre; și dacă ați nu mai există în Bulgaria iataganul, apoi există rublele, a căror înfrîurire e mult mai groaznică, mult mai neîndurătoare.

„Mare și solemn va fi momentul, când două popoare vecine își vor întinde frățesce mîna și vor încheia o alianță puternică, compunînd o federațiune întemeiată pe respectarea libertăților reciproce. Nu există absolut nici un singur motiv, pentru-ca Românii și Bulgarii să nu trăiască, precum au trăit, într-o pace și bună înțelegere, nu există asemenea nici un motiv, ca să se mai repete odată războiul fratricid între Sîrbi și Bulgari.

„Sub domnia Voastră la Bolgrad și în coloniile bulgare din Sudul Basarabiei în curgerea de 30 ani a domnit libertate și a strălucit civilizațiune, ear' acum vai! acolo domnesce un Stanovoi și cancelaria sa.

„Așadar' să trăiască poporul român, să trăiască Carol, să trăiască Ioan Brătianu, numele căruia este strîns legat cu emanciparea noastră politică.”

Zaharia Stoianoff.

Revistă politică.

Sibiu, 30 August st. v.

Principele Alexandru de Battenberg se va fi aflând acum acasă în Germania. Trecînd el prin Viena și Budapesta, în amîndouă locurile a fost într-un mod foarte simpatie întimpinat. În Budapesta concetașenii noștri maghiari nu s'au putut însă nici cu acest privilegiu răbda a nu face obicinuitele lor prostii.

După-ce trenul, în care se afla prințul Alexandru părăsi gara din Budapesta și resună și cel din urmă „éljen”, devenit acum atât de ominos, tinerimea universitară maghiară își luă calea cătră edificiul consulatului rusesc între cântări de „Kosuth Lajos azt izente” și strigări de „Jos cu Țarul”, „Jos cu Rușii”. Ajunși acolo, o parte dintre ei străbătură în curte și suindu-se în etagiul întăiu, începură din nou a striga „Jos cu Țarul”, „Jos cu Rușii”. Intervenind poliția, a împrăsciat pe tumultuanți, cerînd dela cei-ce se aflau în curte cartele de vizită. Cu aceste s'ar fi terminat comedia, dacă ceialaltii universitari, auzind de soarta colegilor lor, nu s'ar fi hotărît, a merge în corpore la directoratul poliției, spre a-i declara, că și ei au luat parte la demonstrațiunile antirusesci.

Cu toate simpatiile, ce le au concetașenii noștri maghiari pentru Principele Alexandru, se pare un lucru cam ciudat și un lucru ce dovedesce cea mai mare lipsă de tact, de a se folosi de un asemenea privilegiu, spre a vătămă pe Rusia, care deocamdată întreține relațiuni amicale cu monarhia noastră. Eată ce observări face în această privință un diar opozițional, care nu s'arpută de loc acusa de o prea mare simpatie față cu Rușii:

„Aceste demonstrațiuni — dice „Budapester Tagblatt” — nu vor aduce Austro-Ungariei nici un folos și o să fie foarte penibil, dacă ministrul-president Tisza și ministrul de externe Kálvoky vor trebui să se excuze formal din cauza acestui „șarivari”. Tinerimea poate din când în când să treacă și marginile, dar' ni se pare, că în timpuri atât de critice, precum sînt și cele de față, ar trebui chiar și cei mai tineri universitari să fie mai precauți în manifestarea simpatiilor ori antipatiilor lor. „Șarivari” dinaintea consulatului rusesc va avea desigur un epilog diplomatic și noi vom să credem, că acela nu va mai produce nouă complicațiuni...”

Vorbînd același diar într'un prin articol și despre abdicarea Principelui bulgar, face următoarele aprețări potrivite:

„Înțelegem, că în Bulgaria se pot afla oameni, care au luat asupra-și executarea rușinosului atentat, — pentru bani s'ar afla acolo încă și alți eroi; înțelegem și aceea, că Principele Alexandru a subscris documentul ce i-s'a prezentat și înțelegem în sfîrșit, că Principele s'a reîntors la Sofia și a abdicat acolo în mod solemn. Ceea-ce însă nici odată nu o vom înțelege, e atitudinea celor trei puteri imperiale, care au sfătuit pe Principele, să nu pedesească pe trădători, să nu ispășească felonia. Soldați, care își calcă jurămîntul, cetățeni, care își alungă pe Principele lor, oameni, care lucră în potrivă dreptului și a legii, nu pot să mai fie trași la dare de seamă, și Austro-Ungaria, Germania și Rusia sînt acele state, care își ridică vocea în favorul criminalilor bulgari. Dacă lucrul nu ar fi atât de trist, omul ar trebui întru adevăr să ridă. Austro-Ungaria, Germania și Rusia, care mână în mână voese să mențină pacea și ordinea în Europa, își încep activitatea cu aceea, că subminează respectarea legilor și respectul față cu principiul monarhiei. Ceea-ce s'a întemplat astăzi în Bulgaria, se poate întempla mâine în Sîrbia și poimîne în România și închiidînd odată ochii față cu unii criminali, acestia își vor trage dintr'aceasta consecunțele în felul lor...”

Proclamațiunea Principelui s'a prelat agenților marilor puteri împreună cu câte o scrisoare a Principelui, prin care se accentuează necesitatea abdicățiunii în fața greutăților ce s'au creat prin politica externă. Cu privilegiul visitei, ce a făcut-o colegilor sei consulul rusesc, a observat: Spre a evita ori-ce interpretare greșită a proclamațiunii, el trebuie să constate, că din motive, care le sînt cunoscute atât poporului bulgar, cât și Principelui, guvernul rusesc nu a fost în poziție, de a intra cu Principele la stipulațiuni convenționale în privința abdicățiunii. Dacă Principele s'a privit de îndreptățit a lua aceste cuvinte în proclamațiune, aceasta s'a întemplat probabil în aducerea aminte la intențiunile desinteresate, cărora guvernul imperial a dat totdeauna expresiune înaintea Principelui.

Astfel guvernul rusesc nu s'a putut reține a nu mai da și în cel din urmă moment o lovitură Principelui Alexandru.

Calătoria Principelui Alexandru.

Despre călătoria Principelui Alexandru dela Turnu-Severin până la Budapesta i-se raportează lui „Pester Lloyd” următoarele: Principele Alexandru a sosit la oarele 2 noaptea la Turnu-Severin. Aici s'a despărțit de notabili bulgari, între care membrii regenței, ministrii și mulți ofițeri superiori. Apoi se mută de pe vaporul „Sava” pe yachtul seu, unde depuse uniformă bulgară și luă un costum civil de călătorie. Reîntorcîndu-se ear' la vaporul „Sava”, o mișcare generală pîtrînsă mulțimea adunată, care forma spaliere pe bordul vaporului. Aici Stambuloff luă rămas bun dela Principe în numele celor prezenți ai întregului popor bulgar. El mulțumi Principelui cu vocea mișcată, pentru toate binefacerile sale cătră poporul bulgar. Încheiă apoi rugînd pe Principele, care a fost cel dintăiu, sub care Bulgaria ar fi putut prospera, ca și pe viitor să cugete la poporul bulgar. Ochii tuturor se umplură de lacrimi, când Principele cu vocea tremurătoare ăise, că este mișcat de atâtea dovești de iubire. În toată viața sa va lucra pentru binele Bulgariei și cătă vreme va mai fi numai o scînteie de viață în el, va simți ca Bulgar. Încheiă apoi cu cuvintele: „Dumnezeu cu voi, iubii mei, Dumnezeu să păzească Bulgaria!” După aceste Principele sărută pe Stambuloff, pe Caraveloff și pe ofițerii prezenți, care îi prinseră mîinile și i-le acoperiră cu sărutări. În urmă Principele părăsi vaporul și trecu prin spaliere de dorobanți, care erau înșirați dela debarcadere până în oraș. La debarcare a fost întimpinat de o deputațiune de ofițeri și funcționari civili, care îl salutară pe pământul românesc în numele regelui Carol. La oarele 3½ Principele își continuă călătoria cătră Budapesta. La stațiunile Seghedin, Kecskestet, Czegled etc. i-s'au adus ovațiuni din partea poporului adunat.

Despre primirea Principelui în Budapesta și Viena comunicăm următoarele informațiuni: Principele anunțase, că voese să treacă prin Ungaria cât se poate de fără senzație. De aceea, primire oficială nu i-s'a făcut la Budapesta. Cu toate acestea însă studenții universitari s'au dus corporativ cu un steag la gară întru întimpinarea Principelui. Public numeros era de față, când trenul cu Principele sosit. Conte E. Zichy și Elemér Battyány intrară în cupeul Principelui, care după aceea împreună cu cei doi magnați se coborî pe peron. Conte Zichy țină o vorbire scurtă în limba germană, la care Principele mulțumi. După-ce trenul cu Principele plecă, un număr de studenți se duse la consulatul rusesc, unde cu strigătele „Éljen Sándor! Abzug Muszka”, inscenară *soltó more* un fel de demonstrație. Poliția însă interveni și îi făcu capăt.

La Viena Principele fu așteptat de multă lume „neoficioasă” la gara de stat. Numai generalul-maior Lehne, un vechiu prieten al părintelui principelui, era persoană publică între cei de față, dar' și dînsul numai ca om privat, avînd să predee Principelui o epistolă dela părintele seu. Corporativ erau de față numai studenții bulgari, dar' și dînsii fără insignii, în vestminte negre de salon. Între aclamațiunile mulțimii adunate, Principele cu fratele seu Francisc Iosif și cu adjutantul bulgar Popoff, merse în birje dela gara de stat la cea de Vest, de unde își continuă călătoria la Darmstadt. La gara de Vest atîta popor era adunat, încât Principele abia a putut străbate preste vestibul și peron până la salonul de curte, unde a așteptat trenul de plecare.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei”.

Arad, în 8 Septembrie n. 1886.

(Șovinism maghiar.) Din letargia, de care noi cesti din părțile Aradului sîntem cuprinși, ne trezesc din când în când câte un act de brutalitate al șovinismului maghiar.

Așa între altele: La tribunalul din Arad până acum a fost cel puțin în parte respectată legea pentru naționalități, încât anume: documentele, cari au a servi de basă la transcrieri, intabulări și prenotări de carte funduară, scrise în limba română se primiau, ba nu se respingeau întotdeauna nici măcar exhibitale scrise românește, acum însă tribunalul într-o ședință a sa plenară a decis, că documente românești pot fi primite sub censură și referadă numai la cazul, dacă acelea vor fi traduse decătră translatorul regesc în limba maghiară. Va să ăci, dacă vre-un biet om din Soborșin ori Roșia, — care comune zac la o îndepărtare de 10—14 miluri de pământ de tribunalul din Arad, la care se administrează și cărțile funduare ale respectivelor comune — voiese să-și vîndă un petec de pământ, are să-și facă

contract ungurese, ori dacă nu pricepe această limbă, are să vină la Arad pentru a-l traduce prin translator, și prin urmare a-și face înțelese speșe, deci mai mari decât prețul pământului de vânzare.

Precum sunt informat, tribunalul la această nouă călcare a legii nu e îndreptățit prin nici o ordinațiune ministerială și deși sunt casuri precedente, prin cari s'au mai respins asemenea documente românești, și tabla ori curia strămutând decisele tribunalului de respingere, aduse în formă nelegală, a dat totdeauna loc adnotărilor pe baza acelora, tribunalul tot nu se sfiește a face abuz de putere, neprimind nici cel puțin propunerea unui jude, care a luat parte la ședința memorată, ca să se primească un timp de transacțiune, în care anume cel puțin exhibitele încușe până aci să se resoalve fără privire la acel deciz.

Astfel ne-am trezit cu preste o sută de cauze respinse din motivul de sus, care împrejurare trage cele mai sinistre urmări după sine, încât anume produce confuziuni nelecuibile în dreptul de proprietate al populațiunii.

Încă una.

La județul din Boroș-ineu a fost decătră președintele tribunalului din Arad candidat de subjude în primul loc un Român cu calificațiunile recerute și praxă de 12 ani; bag-seama din motivul, că acel cerc e pur românesc și din trei județi aplicați nici unul nu posedă limba română.

Întregul personal al județului, mai recrutând și alți împintenați, a petiționat însă la minister, ca-se nu denumescă pe respectivul Român, deoarece ce la cazul contrar e periclitată ideea de stat și ei nu vor sta mai mult apoi buni, că se va mai alege din cerc deputat guvernamental. a.

Ibănesci, 7 Septemvrie n. 1886.

(Sporirea lupilor.) În comuna noastră de sub munte „Ibănesci” al cărei hotar e cuprins de pădure și tufișuri, mai înainte tot cam la a 10-a familie puteai găsi câte-o pușcă, cu care se apărău pe sine și animalele sale în contra fiarelor răpitoare; acum însă decând s'au făcut legile cele aspre pentru vânător, care fără darea erarială trebuie 12 fl. v. a. pe un an, abia mai poți afla 4—5 puscă în întreaga comuna noastră, care numără 5 sute familii; așa poporul nostru din cauza aceasta are a suferi foarte multă pagubă în tot anul, căci animalele: sălbatică răpitoare, strică o mulțime de animale din boi, vaci, oi, capre și mai cu seamă cai.

În anul acesta din 1 August până azi, în 7 Septemvrie n., au pustiit lupii preste 15 cai și 10 vaci; mai multe de atâtă au încolțit, care unele sunt pe cale de a se vindeca; numai acum Luni, în 6 a lunii curente, au omorât 4 vaci chiar în marginea comunei.

Nu numai în comuna noastră, dar' și în comunele vecine au cauzat lupii o mulțime de pagube, așa în comuna „Glăjărie” au stricat preste 20 de cai.

Acești oaspeți neașteptați umblă în societate de câte 10—15 inși, și într-o atâta s'au făcut de obraznici, încât dinaintea unor băieți nici nu fug.

Păstorii vacilor în mai multe rînduri i-au lovit cu băta, și totuși nici baremi a-i goni prin larmă nu este iertat fără scirea organelor politice comitatense.

Demult nu s'au arătat lupii într'un număr așa de mare vara pe la noi, și spun bătrânii, că numai în anul 1836 s'au arătat așa, și urmarea tristă a fost, că atunci în 1836 turbând un lup, numai în comuna noastră Ibănesci și în alta vecină Hodac a mușcat (lupul turbat) preste 50 de bărbați, cari toți între chinurile cele mai adînci au murit; acum ear' a intrat teama în poporul nostru, ca să nu turbe vre-un lup sau căne, căci după-cum spun bătrânii atât lupii, cât și căni turbă din cauza grăsimii, apoi carnea din cadavrele cele multe ce se află pe hotar toată o au mâncat lupii și căni.

Ioan Petru,
capelan gr.-or.

Cronică.

Archiducele Iosif sosese astăzi în Mureș-Oșorhei, unde va inspecta trupele de honveți concentrate în tabera de barate de acolo.

Comitetul reuniunii comitatense a pompierilor voluntari din comitatul Sibiiului invită la adunarea generală, ce se va ține *Duminecă în 26 l. c. n.* la oarele 10 înainte de amăzi în sala cea mare a palatului comitatens.

Ordinea de zi este:

1. Citirea sumarului adunării generale din urmă.
2. Raportul general al comitetului.
3. Satorirea mijloacelor pentru promovarea instituțiunii pompierilor în sensul §-lui 86 din statutul contra focului.
4. Propuneri eventuale.

Toastul generalului Schlichting, conducătorul deputațiunii germane la serbările din Budapesta, rostit la banchetul din 2 August, este după „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” de următorul cuprins: „Fie-mi permis a accentua în toastul meu de mulțumită cu deosebire importanța militară a serbătorii de astăzi. Cu aceleași sentimente venim noi urmașii la ordinul regelui, cu care înainte de asta cu 200 de ani Brandenburgienii la ordinul principelui lor au venit între Carpați pentru a se grupa în luptă pentru Buda ca frați aliați lîngă marea armată imperială, lîngă trupele bavareze și saxone și cele ungare sub glorioasă comandă a lui Carol de Lotaringia. Regele nostru a purtat grije, ca deputațiunea noastră să fie adevărați și cei mai direcți urmași ai Brandenburgienilor de atunci. Cei doi comandanți ai regimentelor Vê aduc salutare steagurilor, care au fost purtate între zidurile dela Buda. Sînt cele mai vechi în armata germană. Fiecare din ceialetii membri ai deputațiunii, părtași la entusiasmul Vostru depune totodată câte o foaie de laur pe mormântul unui înaintaș, cădut cu moarte de erou în luptele dela Buda. Vedeți, dl-or, că și în istoria războaielor noastre trăiesc faptele, ale căror rezultate le serbați astăzi. În acest sens soldatul poate vorbi de înrudire de sînge, cîștigată în luptele sîngeroase, purtate împreună. Mari și puternice state s'au desvoltat din trupele aliate de atunci. Fie-le și lor neuitată străbuna frăție de arme. Voind a înfrunți multe în toastul meu, ridic poezul drept ovațiune pentru Augustul Domnitor, Împăratul și Regele acestor puternice state! îl ridic pentru regatul ungar și pentru capitala lui, atunci atât de greu cercată, acum bogat înflorită și Vê provoc, să beți pentru străbuna frăție de arme. Fie ca vechea trupină să dea flori nouă. Străbuna frăție de arme să lucreze și să trăiască la mulți ani!”

Lipsă de gust în teatru. Sub acest titlu cetim în „Kolozsvári Közlöny” de azi: La reprezentațiunea de ieri au atras oamenii prin aceea, că pe anunțuri au publicat „arătarea de animale domestice și sălbatică”, ear' seara au preumblat pe un Țigan călare pe o „ghebe” spre marea delectare a băieților. La toate aceste au pus coroana actrița beneficiantă prin aceea, că a executat o cântare cu text „valach” în acel teatru din Cluj, care s'a înființat cu banii „domnilor” Maghiari, și pe care îl susține publicul maghiar. Să ni se cînte nouă o notă în acea limbă, în care secăntă despre noi „Deșteaptă-te!” Și reclamuți și are marginile. Unde? „Asta așa cu gura e greu a o spune”. — Noi țicim, că e și mai mare lipsă de gust a face asemenea observări necălitate într'un diar politic pretins serios.

Din Bucovina. Ministrul de agricultură austriac Falkenhayn de prezent se află în Rădăuți. Dumineca viitoare se va duce la Cernăuți, pentru a visita expozițiunea țerii, care, mulțumită timpului frumos ce domnește, este aproape cu deservire instalată. Numărul vizitatorilor crește din zi în zi; o mulțime de străini se pot observa prin oraș și în localul expoziției. În zilele aceste vor sosi trenuri de plăcere din Galiția. Expoziția temporară de vite și paseri de casă se începe Sămbătă.

Fortificarea Bucureștilor. La 1 Noemvrie se va ține licitație la ministerul de război pentru întreprinderea lucrărilor de fortificație a Bucureștilor.

Emigrarea Ovreilor din România. Duminecă cu trenul de dimineața au plecat din Iași spre America 75 de persoane. Marți au mai plecat încă vre-o 100. Cale bună!

Scoala de agricultură dela Ferăstrău. Lucrările privitoare la scoala de agricultură dela Ferăstrău (România) și la ridicarea acestei scoli la rangul de facultate de agricultură, sînt isprăvite.

Fabrica de țesături în România. Consiliul comunal din București în ședința sa din urmă, a aprobat cererea fabricantului de țesături de lână Leopold Ludwig din Brașov, de a-i ceda un loc în capitală, pe care să clădească o fabrică. Terenul cedat e cel din fața abatorului și condițiile cedării sînt: ca dl Ludwig să construiască, în termen de un an o fabrică, care să ocupe cel puțin 50 de lucrători români pe zi; ca planurile edificiului să fie aprobate de primărie, ear' valoarea locului, 5000 de lei, să fie plătită în patru rate începînd din cel dintău an după punerea fabricii în exploatare.

Tribunale mahomedane în Dobrogea. Dela 1 Septemvrie n. viitor se vor înființa în Dobrogea, și anume la Tulcea și Constanța, două tribunale mahomedane, care vor avé să rezolve diferite afaceri între Mahomedani, privitoare la organizarea familiei, la puterea părintească, la căsătorie, divorț, succesiuni ab intestat, etc. Aceste tribunale vor judeca, — după-cum scrie „V. N.”, — după legile și usurile mahomedane și se vor compune din cadiul local, asistat de un grefier. Părțile în litigiu pot aduce câte un arbitru voluntar, care împreună cu cadiul, va căuta să le împace; în cas de nereușită, arbitrii au vot consultativ în judecarea cauzei.

Principele de Bismarck i-a contras în călătoria sa dela Gastein la Berlin o durere de musculi foarte vechementă, care fi silească să zacă în pat. Durerile, ce le suferă bătrînul

principe, sînt foarte mari, dar' cu toate aceste după-cum spune „Nordd. Allg. Ztg.”. starea lui nu este de loc periculoasă.

Regina la baie. Regina Italiei Margareta se află de vre-o câteva zile la băile din Courmayeur în Savonia. Un ucas al administrației băilor a exclam pe celat public dela băi pentru oara, în care ia baie regina. Înalta damă era surprinsă, a nu vedea pe nimeni și după-ce i-se explică cauza, protestă și dise: „Dacă omul în apă nu are pe cineva, cu care să mai converseze, se uredse și nu stă în apă tot timpul prescris”. Acum era permis ori-și-cui să iee baie deodată cu regina, dar' nîc o damă nu cutează să folosească baia în prezența reginei și administrația băilor se vede silită, a oferi fetițelor de scoală bilete gratuite, spre a ține de urît pe înalta damă.

Adunarea generală a catolicilor germani, întruniți la Breslau, a tratat în a doua ședință publică, cestiunea socială. Raportorul dl Hitze, deputat în Reichstag, a stăruit asupra necesității de a fonda pretutindeni societăți de lucrători catolici, și a încheiat țicînd: „Trebuie ca în fiecare oraș, și mai cu seamă în centrurile industriale, să fie câte un preot, care să se ocupe neconștient cu cestiunile sociale, și care să studieze cestiunile practice din punctul de vedere special, unde se află centrul, mai cu seamă cestiunile de asigurare și de protecțiune pentru lucrători; și trebuie, pe cât va fi cu putință, a ținde, ca preotul să fie numit președinte al societății lucrătorilor din oraș.” Numai cu această condițiune biserica va exercita asupra mișcării sociale și asupra direcțiunii generale a spiritelor o influență salutară. Adunarea, care a adoptat o rezoluțiune ținînd la rechemarea ordinelor religioase expulșate, a hotărît, ca centrul să facă o mițiune în sensul acesta în viitoarea sesiune a Reichstagului, în cazul când cestiunea n'ar fi rezolvată de guvern mai nainte de deschiderea parlamentului.

Ofițeri rusesci în Bulgaria. Se serie din Galați, că acolo sosesc mereu călători din Reni, cari țic, că la Reni orașul e plin de ofițeri ruși, îmbrăcați în civil. Acești ofițeri se pregătesc a merge în Bulgaria.

Șeful socialist Anseele a intrat, precum se depeșează din Bruxella, în închisoare. Mai multe sute de lucrători se aflau înșiruiți înaintea uși închisoarei și au exclamat pe șeful socialist. Dl Anseele era însoțit de un mare număr de amici. Toți lucrătorii unei fabrici, care se aflau în fața închisoarei făceau, tot felul de gesturi cu mâinile și salutau pe prisionier. Strigăte de: „Trăiască Anseele!” au însoțit pe comandant, până-ce acesta a intrat în închisoare. Ordinea n'a fost turburată.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale (Art. XXII din 1886.)

N-rul 38,506.
VI. b.

Ordonanță circulară.

După-ce articolul de lege XXII din anul 1886, „despre comune”, a fost publicat în n-rul apărut la 8 Iunie a. c. al arhivei de legi a țerii, în virtutea §-lui 4 al articolului de lege LXVI din 1881, el intră în vigoare 15 zile după publicarea lui în archiva de legi a țerii, adică la 23 Iunie (?).

Deși în ceea-ce privește cercul de activitate ce în marginile legii li se cuvine direcțiilor respective, organelor oficiale și comunale, dispozițiunile și prescrierile legii sînt clare și precise, avînd în vedere unele dispozițiuni deosebite de cele de mai nainte ale acestei legi, cred de cuviință a recomanda luării aminte a publicului comitatens următoarele, parte ca directivă, parte pentru-ca să se iee măsurile corespunzătoare:

Deoarece § 9 al legii dispune, ca despre anunțarea intențiunii de a se aședa în comună, comuna să elibereze un certificat, va cere trebuința să se poarte de grije ca comunele (orașele cu magistrat reglementat) să poarte registre exacte despre aceea, cui și când s'a liberat asemenea certificat, și, dacă aședarea s'ar fi refuzând, tot în aceste registre se va introduce și aceasta, arătându-se și motivul precum și termenul, când a intrat refuzul în vigoare.

După-ce § 14 acordă tuturor comunelor dreptul de a pretinde o taxă de primire, invit publicul comitatens să țină controlă, ca taxele, care după lege au altfel să fie moderate, să se hotărască potrivit cu averea comună, cu avantajele, pe care le au locuitorii din ea, și cu sarcinile comunale, pe care aceștia au să le poarte, precum și cu împregiurări și condițiuni de existență locale.

§ 15 al legii regulează dreptul de a locui și de a se aședa al străinilor, precum și primirea lor ca indigeni în comună; în ceea-ce privește cestiunea aședării și a admiterii ca indigeni în comună dispozițiunile legii sînt clare și exclud ori-și-ce neînțelegeri, ear' căt pentru acordarea indigenatului există practica introdusă prin art. de lege L din anul 1879.

Căt pentru cestiunea dreptului de a se stabili cu domiciliul în comună, publicul comitatens va primi instrucțiuni speciale privitoare la aplicarea corectă și cu succes a legii, ceea-ce altfel nu exclude aplicarea dispozițiunilor privitoare la această cestiune ale legii la casurile ce se vor fi ivind până atunci.

Avînd în vedere dispozițiunea §-ului 28, ca statutele amintite în §-ul 64 să fie supuse în virtutea acestui paragraf la suprareviune, învit pe publicul comitatens să fie cu băgare de seamă, ca să nu se primească în statute măsuri contrare legii și nepotrivite cu dispozițiunile ei, și dacă s'ar fi ivind asemenea casuri, să iee măsuri de reparare, — fără atingerea existentelor relațiuni de drept privat.

Deoarece § 32 cuprinde dispozițiuni în privința dreptului celor mai impuși, al plenipotențiarilor vîduvelor și femeilor legal divorțate, precum și al tutorilor celor minori și curatorilor celor puși sub curatelă, la proxima ocaziune, când se va face o nouă rectificare în lista celor mai impuși, adică la compunerea listei nominale pentru anul 1887, trebuie să se aplice în toate comunele, fără de nici o excepțiune, dispozițiunile legii actuale.

Plenipotențiarii, care în virtutea §-ului 33 pot să fie designați din partea celor mai impuși reprezentanți (comunali) și au fost anunțați la vice-comite, — respective la pretor, — au să fie aduși anume la cunoștința comunei respective; ear' la comite, în lista celor mai impuși, are să fie pus alături cu cel mai impus reprezentant și numele reprezentantului seu.

Deoarece §-ului 38 plenipotențele au să fie prezentate președintelui o oară înainte de începutul alegerii, fiind altfel nevalide, trag luarea aminte a publicului comitatens, că datorita președintelui electoral va fi de a se afla prezent la locul alegerii cel puțin o oară înainte de începerea votării, ca să nu se dea ocaziune pentru plîngerea, că a lipsit timpul pentru prezentarea prescrisă de lege a plenipotențelor.

Deoarece §-ului 51 pretorul, respective vice-comitele, numesc pe doi dintre membrii comisiunii verificatoare, mai potrivit cu scopul ar fi, dacă numirea s'ar face atunci, când pretorul, respective vice-comitele, hotărăsesc în virtutea §-ului 45 termenul alegerii, căci nu totdeauna unul din acești doi dirigători e președintele comisiunii verificatoare, și nu iau, prin urmare, neapărat parte la compunerea ei.

Avînd în vedere conținutul §-ului 56 alineatul 1, învit publicul comitatens să fie cu băgare de seamă, ca ori-și-care comună și ori-și-ce oraș cu magistrat reglementat să precizeze numărul și termenul adunărilor sale generale printr'un statut și ziua acelor adunări generale de primăvară ori de toamnă, în care are să se facă examinarea socotelilor și respective stabilirea bugetului, să fie pusă în virtutea legii cel puțin o lună de zile înainte de ziua hotărîită pentru întrunirea în virtutea legii a adunării generale ordinare de primăvară ori de toamnă a municipiului. (Va urma.)

Înștiințare.

În 15 Septemvrie st. n. a. c. la oarele 9 antemeridiane se va face în sala cea mare a scoalei civile de fete a Asociațiunii transilvane, deschiderea solemnă a scoalei și inter-natului.

Comitetul Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiiu, în 10 Septemvrie n. 1886.

Dr. D. P. Barciamu,
secretar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 11 Septemvrie n. Regele Sîrbiei a sosit azi la amăzi în Budapesta și a plecat numai decăt preste Viena la Gleichenberg.

Paris, 11 Septemvrie n. „Univers” publică o depeșă a episcopului Puginier din Tonking cu datul de 9 Septemvrie, după care în Tanhova s'au masacrat în luna lui August 700 creștini, ear' 9000 au fost flămânziți și treișeci de sate prefăcute în cenușă.

Sofia, 11 Septemvrie n. Majoritatea deputaților au sosit. Înaintea deschiderii solemne a Sobraniei se vor ține poate vre-o câteva ședințe confidențiale! Un anumit grup de deputați ține să se prezenteze un protest în contra reginței, dar' se poate că sub influența lui Stambuloff, Sobrania va ratifica toate măsurile luate decătă Principele.

Astăzi, în ziua de Alexandru, s'a serbat în catedrală un Te-deum în onoarea Țarului rusesc.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economic.

Piața din Sibiu, 10 Sept. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 3.40, până fl. 4.20 sâmbura 66 până 72 chilo fl. 2.90 până fl. 3.30, orz 58 până 64 chilo fl. 3.— până fl. 3.40, ovăs 38 până 45 chilo fl. 1.85 până fl. 2.25, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, melaia 74 până 82 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, semințe de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.20, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pasat de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoarea de porc fl. 54.— până fl. 56.—, sâmbura fl. 24.— până fl. 26.—, sâmbura de lumini fl. 38.— până fl. 40.—, lumini turnate de sâmbura fl. 46.— până fl. 50.—, sâmbura fl. 26.— până fl. 28.—, fână 100 chilo fl. 1.— până fl. 1.30, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.25 până fl. 3.—, spiritul p. 100 L. 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 9 Sept. Grâu hectolitru fl. 4.90 până fl. 5.25; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.20; sâmbura fl. 3.— până fl. 3.20; orz fl. —.— până fl. —.—; ovăsul fl. 2.— până fl. 2.25; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.25; semințe de cânepă fl. 3.— până fl. 3.50; crumpenele fl. 1.— până fl. 1.50; melaia hectolitru fl. —.— până fl. —.—; mazerea fl. 6.— până fl. 6.50; fasolea fl. 4.— până fl. 4.25; linte fl. —.— până fl. —.—; chiminul (sâmbura) fl. 30.— până fl. 32.—; sâmbura brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sâmbura vârsate fl. 40.— până fl. 42.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slămina fl. 40.— până fl. 50.—; cânepa fl. 38.— până fl. 40.—; fână fl. 1.40 până fl. 1.80; sâmbura 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spiritul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo —.— până 32 cr.; carnea de vițel 20 până 32 cr.; carnea de porc 44 cr.

Târgul de râmători în Steinbruch. În 9 Sept. n. s'a notat: unguresei bătrâni grei 40.— cr. până 41.— cr. unguresei grei, tineri 43.1/2 cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 46.— cr. până 46.1/2 cr., marfă țărănească, grea —.— cr. până —.— cr., de mijloc 43.— cr. până 44.— cr., ușoară 45.— cr. până 46.— cr., românești de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sârbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% compenți la gară.

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor Nicolai V. Perlea, Brăila.
Operațiile efectuate în 27 August 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii	felul	hectol.	greut. libre	prețul lei
Sasu	G. Mendl	Porumb	1000	59	6.80
Gheorghiad	"	"	700	58 1/2	6.80
Gardeli	"	"	3500	57 1/2	6.60
"	"	"	1200	59 1/2	6.90
Dimitriad	"	"	3200	60 1/2	7.10
Vrioni	"	"	1500	57 1/2	6.67 1/2
Davis	"	"	2900	59 1/2	6.80
Sasu	"	"	600	57 1/2	6.70
Foca	"	Grâu	1600	59 1/4	10.30
Frischman	Petricioni	Porumb	550	61	7.02
Politi	Verona	Por. roșu	2600	61 1/2	7.50
Gardeli	Feitler	"	700	58 1/2	6.70
Emberico	Petricioni	"	3500	61 1/2	7.25
Frischman	Mendi	Cinco.	1500	62 1/2	7.40
Perlea	Zvetovici	Grâu	450	55	9.50
Nenovici	Mila	"	700	58 1/4	10.25
Sasu	Petricioni	"	1200	56 1/4	8.70
Emberico	Schmierer	"	3600	58 1/2	9.35
Vechsler	Bellet	"	800	56 1/2	8.90
"	Mila	"	530	56 1/2	8.60
Dobrescu	Petricioni	"	800	56 1/2	8.82 1/2
Dreifus	Peirano	"	1250	58	9.10
Soc. Com. Rom.	Mendl	Săcară	2250	58	9.10
Cațica	"	"	1800	54 1/2	6.40
Suca	Nicolopolu	"	2000	55 1/2	6.55
"	"	"	700	54	6.30
"	"	"	700	55 1/4	6.50

Bursa de Bupăpesta

din 10 Septembrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	107.70
" " " 4%	95.—
" " hârtie " 5%	95.—
Imprumutul câilor ferate ung.	152.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănețene-timșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	127.—
Rentă de hârtie austriacă	84.80
" " argint austriacă	85.25
" " aur austriacă	119.—
Losurile austr. din 1860	140.—
Acțiunile băncii austro-ungare	863.—
" " de credit ung.	289.—
" " " austr.	279.30
Argintul	—.—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	9.95
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	125.60

Bursa de Viena

din 10 Septembrie st. n. 1886.

Penta de aur ung. 6%	107.70
" " " 4%	95.10
" " hârtie " 5%	152.50
Imprumutul câilor ferate ung.	—.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.40
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—.—
Amortizarea datoriei câilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	—.—
Bonuri rurale ung.	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " bănețene-timșene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.75
Imprumut cu premiu ung.	120.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	127.—
Rentă de hârtie austriacă	85.—
" " argint austriacă	85.40
Rentă de aur austriacă	118.65
Losuri austr. din 1860	140.30
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	289.—
" " " austr.	279.10
Argintul	—.—
Galbeni împărătești	5.94
Napoleon-d'ori	9.96 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.60
Londra 10 Livres sterlingi	125.80

Cursul pieței din Sibiu

din 11 Septembrie st. n. 1886.

Hârtie-monedă română	Cump.	8.65	vând.	8.75
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Anunț.

Prin aceasta am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, **că începând de astăzi în toată ziua voi fabrica cârnați de Frankfurt și cârnați cu hrean proaspeți.** Totodată îmi permit a face cunoscut, că țin în deposit **slănină (clisă) afumată și neafumată, șunci și alte afumături** de calitate excelentă.

Gustav Nussbächer,
cârnatar.

[329] 3—3

(Mai demult **Schimiek.**)

Sibiu, târgul de pescie (Rosenanger) Nr. 6.

Licitațiune.

[335] 1—1

„Albina“ institut de credit și economii în Sibiu scrie licitațiune pentru vinderea bunului seu din Zoltan, fost al contelui Francisc Haller, cuprins în prot. funduar Nr. 5. din Zoltan, carele consistă din:

Intravilane de	3.1379/1600
Agrii	113.555/....
Livedi	166.1495/....
Pășune	23.705/....
Pădure	445.833/....
Vieă	3.—
Nesupuse contribuției de pământ.	5.519/....

Total . 761.686/1600 jugere,

din un birt, mai multe edificii de economie, și din **dreptul regal de cârcimărit** pentru întreg teritoriul comunei.

Acest bun în privința pădurei și a pășunii este segregat.

Terminul de licitațiune se fixează pe **26 Septembrie, 10 oare a. m.** în comuna **Zoltan** în unul din localurile ce aparțin bunului.

Se va supune licitațiunii atâtă **bunul întreg** cu prețul de eschiămare de **fl. 70.000.**

Dacă însă pentru bunul întreg nu se vor afla licitanți, sau dacă suma oferită nu va fi acceptabilă, se va licita după parcele în următoarea ordine:

1. **Pădurea** Nrii top. $\frac{299^1}{b}$, $\frac{299^1}{c}$, $\frac{503}{5}$, $\frac{504}{5}$, $\frac{556}{1}$ un areal de $445 \frac{833}{1600}$

jug. și pășunea de pădure Nr. top. $\frac{556}{2}$, de $13 \frac{405}{1600}$ jug. cu prețul de eschiămare

de fl. 35.000, eventual numai lemnul cu prețul de eschiămare de fl. 25.000.

2. **Dreptul regal de cârcimărit** cu intravilanul Nrii top. 62 și 63 de 556^0 □, pe care se află birtul, cu toate superedificatele cu prețul de eschiămare de fl. 7000.

3. **Intravilanele** de sub Nrii top. 58.59 și 60 de $2 \frac{1578}{1600}$ cu toate super-

edificatele ce se află pe dinsele, cu prețul de eschiămare de fl. 4000.

4. **Vieă** Nr. top. $\frac{1189}{1}$ de 3 jug. și grădina în vecinătatea dînsei Nr. top. $\frac{1188}{1}$ de

$2 \frac{503}{1600}$ jug. cu prețul de eschiămare de fl. 1000.

5. **Fânașul** Nr. top. 716 de $28 \frac{915}{1600}$ cu prețul de eschiămare de fl. 3000.

6. **Fânașele** Nrii top. 451, 453 și 454 de $101 \frac{1251}{1600}$ cu prețul de eschiămare de fl. 10.000.

7. **Agrul** Nr. top. $\frac{710}{1}$ de $32 \frac{1112}{1600}$ cu prețul de eschiămare de fl. 4000.

8. **Livedile** Nrii top. 707 și 708 de $41 \frac{1000}{1600}$ cu prețul de eschiămare de fl. 3000.

Licitanții au să depună la mâna reprezentantului institutului drept vadiu 10% al prețului de eschiămare, în numerar sau în hârtii de valoare notate la bursă.

Prețul cumpărării se poate plăti în rate în decurs de mai mulți ani, după stipulațiunile ce se vor încheia cu direcțiunea institutului.

Condițiunile mai detaliate se pot ceti la birourile „Albinei“ în Sibiu și în Brașov și la primăria din Zoltan.

În cas de necesitate se va începe licitațiunea și sub prețul de eschiămare, dacă vre-un obiect s'ar vinde însă sub acest preț, licitațiunea numai după obținerea aprobării din partea direcțiunii institutului va avea valoare.

Sibiu, 5 Septembrie 1886.

Direcțiunea

institutului de credit și de economii „Albina“.

Publicațiune.

Târgul de țeară cel mai aproape în comuna **B.-Lipova**, comitatul Timișoarei, se va ține în **19 Septembrie st. n. a. c.**

Târgul de vite însă se va începe cu 2 zile mai înainte.

Lipova, în 5 Septembrie 1886.

[332] 3—3 **Antistia comunală.**

ad Nr. 685/1886.

[333] 2—3

Publicațiune.

În **27 Septembrie st. nou a. c. la 10 oare a. m.** se va ține în comuna **Cugieriu** (Kudsir, comitatul Huniadoarei) prin un delegat al subscrisului comitet **licitațiune minuendă pentru edificarea unei scoale** elementare cu patru clase în comuna numită.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu acel adaus, cumcă fiecare licitant are să depună 5% din prețul de esclamarie satorit cu **8525 fl. v. a.**

Materialul de peatră, cărămidă și nisip, ce întreg îl prestează comuna Cugieriu, nu se cuprinde în suma de sus.

Oferte în scris provădate cu vadiu se primesc până la începerea licitațiunii de către președintele eforiei școlare granițeresci din Cugieriu.

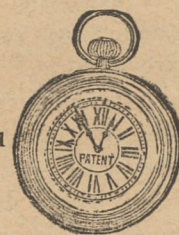
Planul, devisul, preliminarul și condițiunile speciale de edificare stau spre intuițiune până în 18 l. c. la subscrisul comitet administrativ (strada urezului Nr. 6), ear' din 19—27 l. c. la eforia școlară din Cugieriu.

Sibiu, în 7 Septembrie 1886.

Comitetul administrator de fondul scolastic al fostilor granițeri din reg. I rom.

Numai odată

se ofere o ocaziune așa de favorabilă de a procura un orologiu
excelent cu **jumătate** prețul.

Desfacere grandioasă.

Raporturile politice, care s'au ivit în întreg continentul Europei, n'au lăsat neatinsă și Elveția. Consecunța a fost emigrarea lucrătorilor în masse, care a periclitat existența fabricilor. Și fabrica reprezentată de noi, care e cea dintâi și cea mai însemnată fabrică de oroloage, a închis deocamdată fabrica sa, încredințându-ne pe noi cu vânderea fabricatelor sale. Aceste așa numitele **oroloage-de-buzunar-Washington** sunt cele mai bune de pe lume, sunt foarte elegante gravurate și înfrumșate și lucrate după sistemă americană. Toate oroloagele sunt repassate (examine) pe secundă și garantăm pentru fiecare 5 ani.

Ca dovadă a garanției sigure și a solidității celei mai severe, ne obligăm prin aceasta în public, că sîntem gata a reprimi și schimba fiecare orologiu, ce nu convine.

1000 remontoire de buzunar fără cheie de întors la toartă, cu mantelă de cristal, regulate cu acuratețe extra-ordinară pe secundă; afară de aceasta aurite prin electro-galvanism nou, dimpreună cu lanț și medalion etc., prețul de mai înainte **fl. 25**, acum numai **fl. 10.20** de unul.

1000 ancore exemplare de lux din argint, pe 15 rubinuri cu cadranuri în email, arătător de secunde, sticlă lată de cristal, mai înainte cu **fl. 21**, acum numai **fl. 12.25** de unul, toate repassate pe secundă.

1000 oroloage-cilindre înfrumșate în capsulă de nickel argint, cu sticlă lată de cristal pe 8 rubinuri foarte fin repassate, dimpreună cu lanț medalion și cutie de catifea, mai înainte **fl. 15**; acum numai **fl. 5.60** unul.

1000 oroloage ancore de argint veritabil de 13 loți, probat de oficiul monetar c. r. pe 18 rubinuri, afară de aceasta aurite prin electricitate, foarte fin regulate. **Oroloagele** au costat mai înainte **fl. 27** acum numai **fl. 14.40** unul.

1000 oroloage remontoire-Washington de buzunar din argint greu și veritabil de 13 loți probat la oficiul c. r. de punciare, prelungă garanție severă repassate pe secundă, cu mecanism de nickel așa încât oroloagele aceste n'au nici când lipsă de reparatură. **Oroloagele** aceste au costat mai înainte **fl. 40** și astăzi se capătă cu prețul fabulos de ieftin numai cu **fl. 16**. Afară de aceasta lungă fiecare orologiu se dă gratuit un lanț, medalion și cutie de catifea.

1000 oroloage pentru doamne, de aur veritabil cu 10 rubinuri, mai înainte cu **fl. 40**, acum cu **fl. 20**.

1000 oroloage remontoire de aur veritabil pentru domni sau doamne, mai înainte cu **fl. 100**, acum cu **fl. 40**.

650 oroloage de părete cu încadratură de emailul cel mai fin și cu mecanism de sunat, mai înainte cu **fl. 6**, acum cu **fl. 3.75** unul repassat.

650 oroloage deșteptătoare cu aparat de larmă, foarte fin regulat, aplicabile și ca oroloage pe masa de scris, mai înainte **fl. 12**, acum numai **fl. 5**.

Adresa:

[313] 5—6

Desfacere de oroloage

a

Fabricei de oroloage Fromm.

Viena, Obere-Donastrasse 107.